

MARADNAK A KORLÁTOZÁSOK!

A kormány a koronavírus-járvány miatt november óta érvényben lévő szabályok hatályát újabb egy hónappal, március 1-jéig meghosszabbítja - jelentette be Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter online sajtótájékoztatón.

A miniszter a Kormányinfón közölte: a kabinet meghallgatta az operatív törzs beszámolóját, és azt állapította meg, hogy a novemberben hatályba lépett intézkedésekkel sikerült megfékezni, kordában tartani a járvány terjedését. A szakértők ugyanakkor egyetértettek abban, hogy oltás hiányában bármilyen enyhítés újbóli járványhullámhoz és még radikálisabb későbbi szigorításokhoz vezethetne.

Ezért a kormány úgy gondolja, hogy a jelenlegi szabályokat fenn kell tartani - mondta. Hozzátette: ehhez a rendkívüli jogrend meghosszabbítása is szükséges, amelyet saját hatáskörben a kormány 15 nappal rendel majd el február 7-én éjféltől, ezt követően pedig az Országgyűlést fogja arra kérni, hogy 90 nappal hosszabbítsa meg a rendkívüli jogrendet.

Gulyás Gergely közölte, a kormány február második felében ismételtlen megvizsgálja majd a helyzetet. Két esetben van lehetőség az enyhítésre: ha a járvány terjedése tovább mérséklődik és még kevesebb lesz az aktív fertőzött, illetve ha kellő számban áll rendelkezésre vakcina - mondta.

Idén a koronavírus okozta megbetegedések miatt érvényben lévő korlátozások miatt nem tarthatta meg az önkormányzat a hagyományosan a Magyar Kultúra Napján rendezendő városnapot. Az alkalmából Posta György polgármester ünnepi gondolatait közöljük!

Kedves Tokajiak!

Szeretettel és tisztelettel köszöntök mindenkit. Higgyék el nekem, sokkal boldogabb lennék, és sokkal jobban érezném magam, ha mondandómat személyesen, a Magyar Kultúra Napja, a Himnusz születésnapja, Tokaj Város Napja alkalmából rendezett városi ünnepségünkön mondhatnám el.

Sajnos nem tehetem, mert a pandémia ebben megakadályoz bennünket. Nem ünnepelhetünk együtt. Nem élvezhetjük magyar kultúránk néhány, az ünnepségen megjelenített elemét, nem lesz részünk a „katarzissal gyógyulás” közös élményében.

Nem találkozhatunk a Tokaji Írotábor képviselőivel, nem kaphatunk tőlük – mint közel két évtizede minden alkalommal ezen a napon - a részünkre juttatott szellemi, kulturális adományból.

Nem köszönhetjük személyesen a városunkban kimagasló munkát végző, elismerésreméltó tevékenységet nyújtó személyiségeket, nem örülhetünk együtt kitüntetettjeinkkel, és az aktív életüket befejező, nyugdíjba vonuló tokajiakkal. Most érezzük csak igazán, mit jelent az együttlét, a találkozás, a közös ünnep hiánya. (Remélem a vírushelyzet enyhülése hamarosan lehetővé teszi ennek a pótlását.)

Bármilyen nehézségeket is hagyott ránk az elmúlt esztendő, most egy új évet kezdünk. Nem kezdhetjük letargikus állapotban!

Mi is jelenthetne leghamarabb vigaszt, mint nemzeti imánk, a Himnusz.

Kezdhethetjük az alkotóval, Kölcsey Ferencsel, az önmagát, testi gyengeségeit, betegségeit legyőző emberrel. A Himnusz megírásával olyan rendkívülit alkotott, hogy az azóta a versről keletkezett - ma már kisebb könyvtárat megtölteni képes - elemzés, kritika, méltatás nem tudott fogást találni rajta, bármely korban született is.

Tartalmában, szerkezetében, arányában, képeiben, szóhasználatában egyszerűen kikezdehetetlen, tökéletes! Ugyanezt mondhatjuk Erkel Ferenc zenéjéről is. Szövegében és zenéjében így válhatott a Himnusz államiságunk, nemzeti létünk olyan szimbólumává, mint a Szent Korona, a nemzeti címer, vagy az országszázló.

A Himnusz reprezentálja leginkább a magyar nemzet egységét, múltját, küldetés tudatát, de reménybeli jövőjét is. Amikor a Himnuszt énekeljük lélekben felfelé, de szemünkkel előre tekintünk.

Szövege és dallama átvezet bennünket múltunkból - a jelenünkön át - a jövőbe. A versimádságunk által épített föld és ég közötti híd segítségével jön létre az a szellemi-lelki közösség, amit magyarságnak, magyar nemzetnek tekintünk és hívünk.

Mi magyarok nagyon sokfélék vagyunk, de összekötnék minket Kölcsey Ferenc sorai, amelyekkel mindannyian jókedvet, bőséget és víg esztendőt kérünk magunknak, egymásnak, hazánknak.

Ahogy a Himnusz szövege és zenéje összeköt bennünket, úgy köt össze magyar kultúránk. Az a magyar kultúra, amit őseinktől kaptunk, amit őrzünk, művelünk, fejlesztünk, és amit átörökítünk utódaink számára.

A magyar nyelv, a magyar zene és tánc, a magyar organikus építészetet, a művészetek más ágazataiban megfogalmazódott magyar sajátosságok, a magyar tudomány és oktatás eredményei

és módszerei, amikkel beilleszkedünk a világba.

Ebben a kultúrában gyökerezik a pandémiát legyőzni hivatott vakcina előállításához szükséges tudás is. Mint annyszor már a történelem során, most is a magyar kultúrában nevelkedett szellem mozdítja elő a világ fejlődését, járul hozzá az emberi lét védelméhez, kiteljesedéséhez. Talán ez az egyetlen momentum is elég ahhoz, hogy ne veszítsük el optimizmusunkat, jövőbe vetett hitünket.

Tokaj Város Napjáról is optimista hangulatban kell megemlékeznünk. Bizonyára mindenki előtt ismert az a kormányprogram, amelynek során közel 150 milliárd forintos fejlesztés történik majd Tokaj-Hegyalján.

Ez a program városunkban is nagy horderejű változásokat indít el. Anélkül, hogy a részletekbe bocsátkoznánk – ezek legnagyobb része már sajtónyilvánosságot kapott – nyugodtan ki merem jelenteni, hogy néhány éven belül Tokaj is szintet lép.

Hasonló változás indult el a Tokaji Írotábor életében is. Remélem a járvány visszahúzódása, megszűnése után már ebben az évben megtapasztalhatjuk ezt. A tervezett változtatások, programok ismeretében merem ezt ilyen határozottan kijelenteni.

Kedves Tokajiak!

Ezen a számunkra oly kedves napon és ünnepen ezt az optimista hangulatot szeretném Önök felé közvetíteni, szívem szerint még sugározni is.

Le fogjuk győzni a járványt, úrrá leszünk a nehézségeken! Több mint ezeréves történelmünkől és kultúránkól erőt és hitet merítve vállaljuk a munkát, a világépítésben való aktív és cselekvő részvételt. Ehhez adjon az Isten nekünk békét, kitartást és egészséget!

A közelmúltban kinevezett Wáberer György kormánybiztos azt szeretné elérni, hogy Budapest és Balaton után Zemplén és ennek részeként Tokaj-Hegyalja legyen a harmadik leglátogatottabb térség turisztikai szempontból. A Tokaji Fejlesztési Tanács elnöki feladatait is ellátó Wáberer György Dévald Istvánnal, a Tokaji Borvidék Fejlesztéséért Nonprofit Kft. ügyvezetőjével Posta György polgármesterrel egyeztetett a városházán. Látogatásuk alkalmából a Tokaji Híreknek és a Tokaj TV hírmagazinjának nyilatkozott Wáberer György.

A közelmúltban azt nyilatkozta a megyei napilapnak, hogy szeretnék elérni azt, hogy Budapest és a balatoni térség után Zemplén, szorosabban Tokaj-Hegyalja legyen a harmadik leglátogatottabb turisztikai terület. **Mi kell ahhoz, hogy ez megvalósuljon?**

- Minden adottsága megvan a térségnek arra, hogy ezt elérje. A Tokaji Borvidék fantasztikusan szép környezetben terül el, de maga a Zemplén is csodálatos és szinte érintetlen természeti kincs. Ezek mellett nagyon sok kulturális érték található itt, műemléki épületek, várak, kastélyok amire lehet alapozni. A térségre szánt közel százötven milliárd forint egy kilencven programból álló fejlesztési csomag, arra hogy ez a turisztikai folyamat elinduljon nagyon jó esélyt látok. De abban is hiszek, hogy ha ez a forrás jól és hatékonyan lesz felhasználva, akkor a vállalkozói befektetéseket is vonzani fogja a térség, ebben az esetben pedig már jóval több, mint százötven milliárd forintról beszélünk.

Mit kell erősíteni inkább, az infrastruktúrát vagy a humán kapacitást?

- Mi elsősorban az infrastrukturális fejlesztéseket tudjuk elindítani és hi-

szünk abban, hogy a szakemberek akár máshonnan is eljönnek, vagy akár hazajönnek, hogy itt dolgozhasanak. Elég csak a szomszédos Ausztriába menni ahhoz, hogy tapasztaljuk milyen sok magyar turisztikai ágazatban dolgozó szakember van ott. Bízom benne, hogy itt is megtalálják majd boldogulásukat a szállodákban, éttermekben.

Mi a legégetőbb probléma, amit minél hamarabb orvosolni kell? A pénz egy jelentős része úgy tudom már ebben az évben felhasználható lesz!

- Az idén egy ötven-hatvan milliárd forintos csomag felhasználása indul el. Azt mindenki tapasztalja, hogy az utak állapota katasztrofális, harminc-negyven éve nem történt komoly útfelújítás a térségben. Tehát ezeket kell rendbe tenni elsőként. A kerékpárutakat tekintve vannak jó kezdeményezések, azt nagyon szeretnénk elérni, ha Kassát Tokajjal össze tudnánk kötni, ezt a munkát is már az éven el tudnánk kezdeni. Majd a későbbiekben

folytatni a Zempléni –hegység nyugati oldalán, amivel egy olyan vonzó kerékpárturizmust lehet a térségbe csábítani, ami nagyon illik a meglévő természeti környezethez.

Jelentős forrásokat fordítanak Tokajra is. Mi az ami megvalósul itt?

- Tokaj egy nagyon régi város, ezt mindenki tudja. Azt szeretnénk elérni, ha a történelmi városrész rehabilitációja megtörténne, a műemlék jellegű épületeket fel tudnánk újítani és az építészeti sebeket orvosolni. Legyen meg az a hangulata Tokajnak, ami évszázadokon keresztül megvolt. De ezen felül szeretnénk fejleszteni a vízi turizmust, a gasztronómiát és ne feledkezzünk meg a Kopasz –hegy adta lehetőségekről sem. A tévétoronyban egy 360 fokos kilátót ki lehet alakítani, oda különböző szolgáltatásoknak lehetőséget adni, a feljutáshoz pedig egy zárt kabinos kötélpályás felvonót megépíteni.

Mivel lenne elégedett, ha mondjuk öt év múlva a program lezárása után beszélgetnénk?

- Remélem, hogy nem kell ahhoz öt év, hogy elégedettek legyünk. Ötven éve egy elvándorlási folyamatot látunk a térségben, ha ezt meg tudjuk állítani és akár a térségbe tudunk csábítani másokat is, illetve a mérhető turizmust minimum meg tudjuk duplázni, akkor mindent elértünk, ami ennek a programnak a célja.

Mint arról lapunk negyedik és ötödik oldalán a Májer János alpolgármesterrel készült interjúmban is olvashatnak, korábban is terveztek már Tokajban felvonót építeni a Kopasz -hegyre. Azonban nem az az egyetlen jelentős, kormányzati segítséggel megvalósuló beruházás Tokajban. Úgy tudjuk az egykori Aranysas fogadó épületének felújítását és újra hasznosítását is segítik majd, ezzel várhatóan egy újabb magas minőségű szolgáltatást nyújtó szálloda nyílna meg a városban a közeljövőben. A térségi támogatási program keretein belül pedig lesz forrás a dűlőutak felújításának folytatására is. A tokaji önkormányzat tavaly és tavalyelőtt két ilyen útfelújításra nyert forrást, a pályázati pénz a Dessewffy- valamint a Szerelmi dűlő felújítását támogatta. Azok nagy segítséget jelentenek, az előnyeiket nem csak a szőlősgazdák hanem a kirándulók is tudják élvezni.

(ej)
fotó: Erdős József

„TOKAJ FEJLŐDÉSRE VAN ÍTÉLVE” Interjú Májer János alpolgármesterrel

Közel másfél éve dolgozik újra a városvezetésben Májer János. Tokaj korábbi, a várost huszonhét éven át irányító polgármestere a 2019-es önkormányzati választások óta alpolgármesterként segíti Posta György munkáját.

Alpolgármester Úr! Kezdjük egy „helyreigazítással”, a Tokaji Hírek tavaly év végi számában azt írtuk, hogy „a rendszerváltás óta nem fordult az el, hogy a regnáló kormányfő nem árvízveszély vagy valamilyen átadó ünnepség, hanem a személyes találkozás miatt jött volna Tokajba”. Utóbb derült csak ki, hogy Ön is találkozott Orbán Viktorral polgármestersége idején egy nem hivatalos találkozó keretein belül.

- Igen, de nem Tokajban. Az első Fidesz kormány ideje alatt volt szerencsém találkozni miniszterelnök úrral. (Boross Péter is járt Tokajban miniszterelnöksége idején, Májer János polgármesterrel a Birka Csárdában (későbbi nevén Róna étterem) ebédelt együtt – a szerk.) Kékessy Dezső volt párizsi nagykövet és Prácser Miklós közbenjárásával sikerült ezt összehozni Tarcalon, ahol Orbán Viktor borkóstolón vett részt. Nagyon hasonló körülmények között történt ez, mint legutóbb Posta György polgármester úr esetében is. Én sem tudtam arról, csak közvetlenül előtte, hogy a kormányfő hajlandó fogadni, szó szerint egy vasárnapi családi ebéd közben, a leves és a főétel között hívtak fel telefonon, hogy most induljak el. Orbán Viktor akkor is szabadságát töltötte a térségben, a borkóstolón egy baráti társasággal vett részt. Emlékszem, hogy a barátai viccelődtek velem, amikor az ő borát kóstoltuk, és ugyan meg voltam kicsit illetődve, de megpróbáltam velük együtt mosolyogni. Aztán egyszer csak megkérdezte tőlem a miniszterelnök, hogy „Mi újság Tokajban polgármester úr?” amire én azt válaszoltam, hogy minden rendben, de pár fejlesztésre még szükség lenne. Ezek egyike volt a kereskedelmi iskola bővítése, felújítása, ami akkor fél milliárd forintba került. Ezt sokallotta miniszterelnök úr, de én szemtelen módon néhány fővárosi beruházást hoztam fel példaként, amelyek szintén nem kerültek keve-

sebbe. Ezt Orbán Viktor elfogadta, majd megadta annak az államtitkárnak a nevét, akit a következő munkanapon keresnem kellett. Akkoriban még mindennapos volt a fax, azon küldtük el a kért dokumentációt majd pár nap múlva értesítettek, hogy felkerült az iskola a listára. Ugyan ebben a ciklusban lobbiztam az új Időskorúak Otthonáért is Harrach Péter miniszter úrnál, amiből volt akkor egy félreértés, de sikerült tisztázni és mind a két nagyberuházás elindulhatott az egymást követő években.

Visszatérve a Miniszterelnök Úrral való találkozásunkra, ugyan azt mondtam nekem, mint a nyáron Polgármester Úrnak:

„Tokajt nemzeti ügyként kell kezelni” és beruházásokat kell a térségbe hozni. Azt hiszem, ha a Fidesz 2002-ben újra nyerni tudott volna akkor Tokajra jó világ köszönt. De nem feledjük el azt sem, hogy a szocialista kormánytól két évig semmit nem kaptunk, csak a szemrehányásokat, hogy milyen jól pályáztunk a Fidesz kormányzat idején.

Mindezek tükrében hogyan fogadta a bejelentést tavaly évvégén, hogy 149,5 milliárd forint forrás érkezik a térségbe, amiből jelentős összeg Tokaj fejlesztésére fordítható?

- Képviselő vagyok, természetesen kirobbanó örömmel. Már annak is nagyon örültem, hogy nyáron úgy szervezték Miniszterelnök Úr szabadságát, hogy eljött Tokajba. És azt, hogy ide eljön és találkozik Posta György polgármester úrral. Akivel a közös ebédnél még egy rövid sétát is tett minden várakozást felül múlt. Dr. Molnár Péter, a hegyközségi tanács elnöke sokat tett azért, hogy ez a találkozó összejöhessen, neki mindig hálásak leszünk a közbenjárásáért. De mindez azt is jelenti, hogy az a filozófia, amit az én időben is hallhattunk, miszerint „Tokaj nemzeti ügy” továbbra is fennáll. Orbán Viktor pedig látogatása után olyan színvonalas fejlesztési anyagot kapott Tokajból, ami bármelyek nagyváros esetében is megállta volna a helyét és ebből kiderült, hogy nem álmokat kergetünk, hanem fontos, hiánypótló beruházásokkal tervezi a jövőt a város.

Köztük olyanok is, amelyek már az Ön polgármestersége idején is felmerültek. Ilyen a felvonó megépítése illetve a főtéri Aranysas fogadó rekonstrukciója, ami már mintegy tizenöt éves probléma.

- Ez a két projekt a város életében szinte nélkülözhetetlen, ha előrébb akarunk lépni a turisztikai kínálatban. A felvonóval az én időmben a megyei fejlesztési tanács szintjéig jutottunk, akkor egy vállalkozó idős úriember egy hatalmas kupac rongcsot hozott Tokajba, ami éveken át a kereskedelmi iskolával szembeni hangároknál volt tárolva, amíg a „rozsdá meg nem ette” azokat. Akkor nem láttunk forrást a felvonóra, azokat az ócska oszt-rák kiselejtezett vackokat pedig nem engedtem volna fel a hegyre. A főtéri épület esetében is nagyra szóló tervek voltak, a tulajdonos kétszintes mélygarázst tervezett és a város akkori főépítész, Bodonyi Csaba gyönyörű látványterveket készített a felújításra. A két évig tartó régészeti feltárás azonban nem tett jót, a tulajdonosnak több más érdekeltsége nem a tervezeteknek megfelelően alakult, így jelezte, hogy nem tudja megépíteni a szállodát. Sajnos az azt követő tulajdonossal is így jártunk, az hogy az épület felébredjen Csipkerózsika álmából polgármester úr belvárosi sétájának érdeme, ugyani szóba hozta a kormányfőnél a szálloda ügyét. Nagyon bízom abban, hogy a városnak ez a sebe, ami a főtér közepén van pár éven belül megoldódhat.

IMPRESSZUM

TOKAJI HÍREK - TOKAJ VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK INGYENES LAPJA
XXX. ÉVFOLYAM, I. SZÁM - MEGJELNIK MINDEN HÓNAPBAN 1550 PÉLDÁNYBAN. ISSN: 1218-2605
SZERKESZTŐSÉG: POLGÁRMESTERHI HIVATAL TOKAJ, RÁKÓCZI ÚT 54. 2. EMELET 1. AJTÓ KÍADÓ: TOKAJ CONSULTING KFT.
TOKAJ, SÉRHÁZ UTCA 55. POSTACÍM: 3911 TOKAJ, PF.: 44. TELEFONSZÁM: +36 47 553-012; E-MAIL: SZERKESZTOSLEG@TOKAJIHIREK.EU
FELELŐS SZERKESZTŐ: ERDŐS JÓZSEF ÜGYVEZETŐ · FOTÓK: ERDŐS JÓZSEF · NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS: ERDŐS JÓZSEF
NYOMDAI MUNKÁK: TOKAJ PRINT KFT. TOKAJ, BENEDEK PÁL UTCA 21-23. TELEFON: +36 47 352 757. E-MAIL: TOKAJ.PRINT@GMAIL.COM
TERJESZTI A MAGYAR POSTA ZRT.

Két másik szálloda építése, átépítése is folyamatban van. Az egyik a Tokaj Hotel, amiből négy csillagos szálláshelyet alakít ki a tulajdonosa, a másik pedig a Csurgó völgyben épülő ötcillagos szálloda. Valóban lehet kereslet ennyi magas minőségű hotelre?

- Tokajnak egynapos vendégei akkor is lennének, ha nem lenne egy szálloda sem. Azt is tudni kell, hogy egyre többen vannak azok, akik szeretik és meg is tudják fizetni a kényelmet és szívesen szállnak meg magasabb színvonalat kínáló szállodákban. Ők pedig nem egy napot fognak eltölteni nálunk. A Toldi Fogadó ugyan négy csillagos minősítéssel rendelkezik, de kicsi a szálláskapacitása. A turisták számának folyamatos emelkedését pedig mint TDM elnök is tudom, a három csillagos szállodáink is szinte folyamatos teltházzal működtek a szezonban. Az előbb említett, a még magasabb igényeket kielégítő hotelek esetében biztos vagyok abban, hogy nem lesz híján a kihasználtságnak még szezonon kívül sem. Az elmúlt 10-15 évben pedig olyan kulturális infrastruktúra épült Tokajban, ami meg tudja alapozni a vendégek számát. Tokaj-Hegyalja idegenforgalmi szempontból sokarcú, aki hosszabb időt tölt el itt, az talán magának látnivalót. Persze tisztában vagyok azzal, hogy két-három napnál hosszabb időt nehéz Tokajban tartalmasan eltölteni, de térségben kell gondolkodni. Akár Nyíregyháza, akár Sárospatak közelsége és a világörökségi borvidék többi része is kínál bőven tartalmas kikapcsolódást a vendégeknek. Tokaj lehet a hídfőállás, innen indulva és ide érkezve lehet bebarangolni a térséget, akár kerékpáron, vízi úton vagy busszal.

Öt év kimaradt a politizálásból, hiszen huszonhét év városvezetés után nem indult újra a választásokon 2014-ben. Aztán 2019-ben képviselőként mégis megmérte magát, majd a polgármester úr Önt kérte fel alpolgármesternek, amit a testület egyhangúlag megszavazott. Lelkileg nehéz azt megélni, hogy sok olyan fejlesztés, ami a "Májér - érában" kezdődött csak most ért be?

- Nincs ezzel semmi a gond, ezeket nem magamnak építettem, hanem Tokajnak. Azt meg kell jegyezni, hogy abban öt évben, amikor nem láttam el semmilyen tisztséget minden kapcsolatomat megszakítottam az önkormányzattal. Semmiféle kiadványt nem olvastam el, elzárkóztam az informá-

cióktól. Ebben az időszakban viszont rettentően jól estek azok a gesztusok, amit Polgármester Úr tett irányomba. Meghívott például a Világörökségi Bormúzeum átadójára és a Tanuszoda alapkövetéltelére és átadására, ezekben a projektekben még nekem is volt részem a tervezésnél vagy a beruházásnál. Sokszor megtisztelt azzal, hogy egy-két havonta tájékoztatott a város terveiről – helyzetéről.

Tokaj az előző ciklusban is számos pályázaton volt sikeres, annak ellenére hogy ezeknek kevés a látszatja. Most is van olyan nyertes projektje a városnak, ami a minőségbiztosítási szervek asztalán pihen fél éve, ez tragédia! Mondjuk a Városüzemeltető Szervezet épületének felújítása és bővítése, amit még 2018-ban nyert meg az önkormányzat már régen építhető lenne, ha kevésbé lenne bürokratikus a pályázati rendszer minőség ellenőrzési funkciója. Sajnos a késleltett beruházások többre kerülnek, amelyek sokszor minőségi visszafogást indukálnak.

Miért gondolta úgy, hogy visszatér?

- Én nem vagyok azaz otthonülő fajta, pláne a kertészkedős típus. Aki egy életet úgy élt le, hogy minden napja a pörgésről szól nagyon nehezen tud leállni. Nagyon sokat olvastam, szinte mindent amit az elmúlt huszonhét év során elmulasztottam. De olvasni sem lehet állandóan, nem tudtam magammal mit kezdeni. Az pedig, hogy „Tokaj fejlődésre van ítélve” arra ösztönzött, hogy elinduljak a választásokon akkor is, ha tudtam, hogy közkeletű lesz, ahol korábban tábornok voltam. Őszintén szólva ezt a szituációt először nagyon nehéz volt megszokni. De eltelt a legutóbbi választások óta közel másfél év és megtaláltam a helyem.

Nem akart újra polgármester lenni?

- Fel sem merült bennem. A polgármesterség nem egy hálás feladat, bár kifelé nem ez látszik. Az átlagember azt látja csak, amikor a városvezető reprezentál. Ott van eseményeken ismert emberek társaságában a reflektorfényben, médiában szerepel. De közel sem erről szól a munkája. Ez talán az elfoglaltságának egynegyede. Közben lobbizni kell a városért, állandóan pályázni és keresni a lehetőségeket arra, hogy a nehéz helyzetből kivezesse települését. És akkor még a napi megoldandó feladatokról nem is beszéltem. Mindent, amit a választók nem látnak, amiről nem tudnak. Nem irigylem Posta György polgármester

urat egy percig sem. Nem is hiszem, hogy könnyű az élete. Persze egy olyan városvezetőnek könnyű, ahol nem történik semmi. Ahol csak vegetálnak és panaszkodnak, hogy nincs pénzük. Nem ez jellemző ránk, nálunk sincs pénz, de Tokaj nem vegetál. Sokszor idegőrlő és önpusztító feladat az, amit a polgármester ellát. Hiába a több mint negyed évszázados tapasztalat, fel sem merült bennem, hogy visszatérjek abba a székbe, elegendem volt.

Akkor is ezt mondaná, ha a legutolsó városvezető ciklusát nem úgy vitte volna végig, hogy ellenzéki tesztülettel kellett együttműködnie?

- Abban az esetben, ha nem az a képviselőtestület lett volna mellettem és nem ellenem lehetséges, hogy újra indultam volna 2014-ben. Nekem ez volt az életem, csak ebben tudtam gondolkodni. Tudom, hogy nem arról voltam híres, hogy kiemelkedő szerepet játszottam az ügyfélfogadásban, engem az motivált, amit az első eskümnél, még tanácselnökként mondtam. Az, hogy ebből a vonzáskörzet nélküli poros városból csináljuk meg Hegyalja központját legalább borászati és idegenforgalmi szempontból. Illetve hogy Tokaj újra járási székhely legyen, ami a rendszerváltás előtt és után sokak nemetszését váltotta ki. Huszonhét éves munkám során az motivált, hogy az infrastruktúrát, a közoktatást, az egészségügyet és a kultúrát a megfelelő szintre emeljük. Amikor egy rést tudtam ütni a falon, ami körülvette Tokajt nagyon boldog voltam. Például harminc éve két körzeti orvos és egy fogorvos volt Tokajban. Ma van egy huszonhét szakmás térségi járóbeteg ellátó szakrendelőnk.

Munkássága alatt miért volt mindig kiemelt terület a kultúra?

- Kultúra nélkül idegenforgalom sincs akkora, mint amennyire szükség van. Jó példa erre a Fesztiválatlan is, ahol sajnos nagyon alacsony a helyiek aránya a nézők között. Akik viszont a program miatt jönnek ide más településekről, akár az ország másik végéről is, annak nagy a hozadéka. Itt étkeznek, bort kóstolnak és vásárolnak, megszállnak. Tokaji vállalkozóknál hagyják a pénzüket. Én abban bízom, hogy ha túl leszünk ezen a vírushelyzeten és elindulnak a tokaji fejlesztések még jobb eredményeket tudunk majd felmutatni.

(ej)

fotó: magánarhívum

MEGNYÍLT A TOKAJI BÖLCSŐDE Már zajlik a gyermekek beszoktatása

Az év elején megnyílt a tokaji bölcsőde, az első gyerekek pedig már meg is érkeztek az intézménybe. Jelenleg a beszoktatás zajlik, a három gyermek még a szülők közelségében ugyan, de a nevelőkkel közösen játszott.

A bölcsődébe egyelőre 12 gyermeket írtak be, akik beszoktatása a koronavírus okozta helyzet miatt ugyan lassabban, de folyamatosan zajlik. Posta György polgármester közösségi oldalán azt írta, bízik abban, hogy sokak örömeire szolgál majd az új intézmény, aminek megnyitásával újabb régi problémát orvosoltak Tokajban.

A bölcsődét a Gróf Apponyi utcán, Európai Unió és hazai forrásból saját telkén valósította meg az önkormányzat 127 millió forintból. Az összeg az épület mellett a

komplett bútortozat és felszerelést is tartalmazza, amivel a minden napok során foglalkoznak a gyerekekkel. Az intézményben hárman dolgoznak, a szülők gyermekük

húsz hetes korától kérhetik annak felvételét.

(ej)
fotó: Erdős József

ÚJRA FORGALOMKORLÁTOZÁS A TISZA-HÍDON

A híd rakamazi oldalának déli részén megkezdődnek a pályalemez bontási munkálatok, ezért 2021. január 25-én, 8 órától félélpályás, jelzőlámpával vezérelt forgalomkorlátozást vezetnek be.

A közúti forgalom folyamatos biztosítása érdekében a hidat több ütemben újítyják fel. Az első ütem során a híd rakamazi oldalának északi részét újítyották fel, amelyet a gépjárművel közlekedők 2020. december 22-től forgalomkorlátozások nélkül használhatnak.

2021. január 25-én megnyitják a híd ezen részén lévő gyalogjárdát, megteremtve ezzel a biztonságos gyalogos közlekedés feltételeit. Az előző ütemhez hasonlóan most a híd déli részén az elhasználódott vasbeton pályalemez két szélső 1-1,5 m széles sávját a konzolszerkezetekkel egyben újítyépítik a megmaradó középső sávhoz csatlakozva.

A harmadik ütem keretében, előreláthatóan 2021. április második felétől elbontják és újítyépítik a to-

kaji körforgalmat, ezért itt is félélpályás forgalomkorlátozást vezetnek majd be.

A híd és a körforgalom környezetében a munkálatok teljes befejezéséig, várhatóan 2021. IV. negyedévéig folyamatosan forgalomkorlátozásokkal kell számolniuk a közlekedőknek.

A beruházás során teljes körűen megújul a híd, biztonságos, közvetlen kerékpáros kapcsolat jön

létre a Nyíregyháza és Tokaj között megépült kerékpárút és az előkészítés alatt lévő Tokaji-hegy körüli kerékpárút között, a Tisza folyó feletti átvezetéssel.

A nettó 1,1 milliárd forint értékű fejlesztés az Innovációs és Technológiai Minisztérium megbízásából, a NIF Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. beruházásában, hazai forrásból valósul meg.

fotó: Erdős József

2020. december 16-án egy különös eseményre került sor a Szerencsi SZC Tokaji Ferenc Technikum, Szakgimnázium és Gimnázium életében, hiszen a Hálózati Tudás Terjesztéséért Programiroda (HTTP) Alapítvány pályázatának keretében iskolánk 5, kiemelkedően eredményes, s a megadott feltételeknek megfelelő tanulója laptopot vehetett át.

Az ünnepélyes esemény központi helyszíne Szerencsen, a nemrégiben átadott Digitális Közösségi Alkotóműhelyben volt, ahová Cisco WebEx Boardon keresztül online kapcsolódtunk. Így hallgathattuk meg Bukta Márta, a Szerencsi Szakképzési Centrum főigazgatójának köszöntő szavait, a centrum diákjainak tolmácsolásában előadott verses összeállítást, majd Dr. Magyar Zita, a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal elnökének ünnepi beszédét, aki kiemelte: nagyon fontos, hogy a diákok rendelkezésére álljanak a megfelelő eszközök, nemcsak az intézményekben, hanem otthonukban is. Lényeges, hogy tudjanak hatékonyan tanulni, s felkészülni olyan váratlan helyzetekre is, mint például a pandémia. Köszönetet mondott a Hálózati Tudás Terjesztéséért Programiroda (HTTP) Alapítványnak és a támogatást nyújtó vállalkozásoknak, hiszen az eszközpályázat kezdeményezője a 25 éves Cisco Magyarország volt, de számos IT cég állt a program mellé. Dalos Ottó, a Cisco Systems Magyarország Kft ügyvezető igazgatója elmondta, a HTTP Alapítványon keresztül több mint 20 éve jó kapcsolatban vannak az iskolákkal. Hangsúlyozta: büszke arra, hogy sok oktatási intézményben tudtak segíteni a gyerekeknek.

Az eseményt Ress Csaba, iskolánk 10.D osztályos tanulójának zenés produkciója színesítette, aki a tőle megszokott művészi színvonalon a Neoton együttes „Egy

FOTÓK: ERDŐS JÓZSEF

kis nyugalmat kívánok én” című dalát adta elő.

Sisák Zoltán, a HTTP Alapítvány kuratóriumi elnöke beszédében kiemelte, hogy a járványhelyzetnek kedvező hatása is van, hiszen felgyorsultak a folyamatok, melyek lehetővé teszik a digitális oktatást, melyhez sok minden szükséges, de legfontosabb az eszköz és a technika, s ennek jegyében adományozzák a laptopokat. Mivel az igény nagyobb lenne, mint a rendelkezésre álló keret volt, utalt arra, hogy törekedni fognak újabb cégek bevonására jótékonyági együttműködésekbe.

Ezt követően iskolánk nyertes tanulóival Molnárné Tóth Erika igazgató asszony osztotta meg gondolatait, majd ünnepélyesen átadta az eszközöket. Az esemény zárásaként a tanulói köszönetnyilvánítások hangzottak el.

Bár egy aktuális eseményről adunk hírt, fontos felidézni, hogy a Szerencsi SZC Tokaji Ferenc Technikum, Szakgimnázium és Gimnázium és a Cisco Systems együttműködése nem újkeletű, hiszen intézményünk 2011 óta Cisco Hálózati Akadémia (NetAcad). A Cisco Hálózati Akadémia (NetAcad) naprakész hálózati és informatikai ismereteket nyújt azoknak a diákoknak és szakembereknek, akik bővíteni szeretnék tudásukat, és az informatikai iparágban képzelik el pályafutásukat. A Hálózati Akadémia a legújabb technológiai ismereteket tartalmazó, minőségi tanfolyamokat kínál, online tananyagbázissal. A kurzusokat elvégzők olyan bizonyítványt kapnak kezükbe, mellyel nemcsak Európában, hanem az egész világon elismert szakemberként állhatnak munkába, hiszen olyan elméleti és gyakorlati ismeretanyaghoz jutnak, melynek segítségével összetett, nagyvállalati szintű hálózatokat tudnak megtervezni, kialakítani, ezek megvalósításához megfelelő Cisco eszközöket és technológiákat tudnak kiválasztani. Képesek lesznek a rendszereket összeállítani, az egyes eszközöket az igényeknek megfelelően konfigurálni, a későbbiek során a hálózatot bővíteni, optimalizálni, hibákat felderíteni és elhárítani.

A képzés után nagy az érdeklődés, mivel több multinacionális, külföldi érdekltségű cég várja a képzett szakembereket ezen az informatikai területen. Iskolánk nemcsak saját tanulókkal indít képzést, hanem lehetőséget biztosít külső hallgatóknak is a csatlakozásra felnőttképzés formájában. A képzésről bővebb tájékoztatást készséggel ad Agócs Miklós, a CISCO Hálózati Akadémia vezetője, a Szerencsi SZC Tokaji Ferenc Technikum, Szakgimnázium és Gimnázium oktatója az agocs.miklos@edu.szerencsiszc.hu e-mail címen.

A Tokaji Múzeum-Világörökségi Bormúzeum Igazgatósága „A 35+5 éves Tokaj város múzeumai” címmel 2020. november 10-re tervezett ünnepi ülése a járványhelyzetre tekintettel elmaradt. A nyolc előadást magába foglaló visszaemlékezés egyikének tömörített változatát korábbi lapszámunkban közöltük, „Tokaj oppidum első említése: 1420. márc. 12.”, mely tanulmány szerzője Zelenák István volt. Mostani lapszámunkban Várhelyi Gyula tervezett előadásának vázlatos kivonatát ajánljuk olvasóink figyelmébe.

Tokaj róm. kat. plébánosa /1953-1983/, kerületi esperes /1941/, címzetes kanonok /1986/ egyháztörténeti műkinceseinek és könyvészeti gyűjteményének feljajánlója a városnak /1982/, melynek alapján nyílt meg a Tokaji Múzeum /1985/, Tokaj Város Díszpolgára /1988/, 1912. február 26-án született Zemplén vármegye székhelyén, Sátoraljaújhelyen.

Édesapja István /1876-1972/ főnyi, édesanyja Juhász Mária /1886-1962/ felsőregmeci származású. Kisiskolásként abban a Sátoraljaújhely-i Piarista Gimnáziumban /Kegyestanítórendi Római Katolikus Reál Gimnázium/ kezdi tanulmányait, melynek jogelődje a Tokaj-i Piarista Gimnázium. Itt találkozik a pálosok múltjával. A pálosok iránti tisztelete és érdeklődése egész életét végigkíséri, csodálattal adózik emléküknél.

Lengyelországba Csensztochovába a világhírű búcsújáró helyre elzarándokol az ősi pálos kolostor templomába, Jasna Góra hegyére. Magával vitte a „Tokaji Fekete Mária” ikonját, letette az ősi kegykép főoltárára és misét mondott felette, magyar hazájáért, a lengyel-magyar barátságért, tokaji híveiért. A lengyel pálosok által is megszentelt, megáldott ikon, kegykép ma is látható a tokaji templom előcsarnokában

A főgimnáziumi érettségét követően sikeres felvételi vizsga után a Szegedi Egyházmegyei Központi Papnevelő Intézet hallgatója. 1930. szeptemberétől 1935. márciusáig folytatja tanulmányait a szegedi szemináriumban, kitűnő jezsuita szerzetes professzorok irányítása mellett, szigorú aszkétikus lelki vezetéssel. Középszkolás és főiskolás éve alatt rendszeresen részt vesz az iskolák által kiírt különböző pályázatokon. Nyolcadikos gimnazistaként két pályázatával – „Jedlik Ányos a dinamó atyja „Tarzusi Pál élete” – pályadíjat nyer. Szegeden, mint IV. éves teológus sikeresen folytatja a pályaművek elkészítését. „Hogyan használjuk fel a prédikációkban a magyar nyelvkincs szólamondásait, közmondásait?” /1934/, „A magyar katolikus falusi ifjúság korszerű pasztorációja” /1934/, /Itt érdemes a fejezetcímeket is megemlíteni: - a falusi legény, - a mai magyar falu, - a falusi lelkipászor egyénisége, - legénypasztoráció./, valamint a „Papi szemmel a Jamboree-n” /1933/ című pályázatai díjakat nyernek. Az utóbbi dolgozatát a gödöllői IV. Cserkész Világtalálko-

zón /1933. augusztus 2-15./ szerzett élményei, tapasztalatai alapján készítette el.

1935. március 16-án történő pappá szentelését követően visszatér kassai egyházmegyéjébe, először Bodrogkeresztúron, /1934/ majd Tállyán /1936/ lesz káplán, segédlelkész.

Hamar kap plébánosi kinevezést /1937.ősz/, az 1933-ban alapított taktaharkányi plébániára. Itt rendkívül gazdag, sokszínű, szerteágazó 16 évi lelkipásztori, szociális érzékenységgű, pasztorációs, munkás napok következnek. Monszport József okleveles kántortanítóval közösen megírja a taktaharkányi rk. egyház történetét, mely „Amíg idáig jutottunk” címmel 1944-ben Kassán jelenik meg. Elkészíteti egy köralakú új templom építésének tervét, melyet áthelyezése miatt már nem tudott megvalósítani.

A szovjet típusú rendszer korán felfigyel az agilis, sokirányú munkálkodást folytató fiatal papra. 1945-46 között 8 alkalommal idézik be a szerencsi rendőrkapitányságra.

1953 augusztusában foglalja el új állomáshelyét Tokajban, ahová szüleivel együtt költözik. Nagy várakozással ismerkedik és barátkozik az új lehetőségekkel, feladatokkal, kihívásokkal. Kiváló minőségű borokat nevel, országos hírű pincéje lesz. Az 1957-es aszúja több megyei, országos versenyen összesen kilenc elismerést szerez, melyet saját címkével ellátva, mint Béres Béla Aranyosi aszú boraként jelenik meg

Nagy tisztelője volt XXIII. János pápának, a II. Vatikáni Zsinat határozatainak, melynek szellemében újítja meg a tokaji templomot. Taktaharkányban 16, Tokajban 30 éven át vezeti a „Historia Domust, minden jelentősebb eseményt rögzítve, mely az Egyházban történt. Jól ismerte a latin nyelvet, több fordítása ismert. A kor civil mozgalmának nevezhető tevékenységben aktívan vesz részt.

Rendszeresen megjelenik különböző megyei világi rendezvényeken, ahol felszólalásaival hatásos, figyelemfelkeltő gondolatokat fogalmaz meg. „Tokaji perspektívák” c. előadásában, az 1961. február 6-án megtartott megyei tanácskozáson 60 év távlatából is aktualitással bíró gondolatokat fogalmaz meg: „Legsürgősebb tennivaló, egy ipari középüzemet létesíteni Tokajban, amelyben legalább 200 tokaji ember kerekedhet, létalaphoz juthat. Ehhez a romantikus álom kevés!” Ugyanitt említi meg a szálloda, kultúrház, szociális otthon, tűzoltóság, strandfürdő, múzeum létrehozása, építése mellett a vár feltárását, a település járási székhellyé történő fejlesztését, a helyben készült kistermelői borok árusításának engedélyezését. Hogyan fogadták felszólalását? Rezigáltan jegyzi meg: „Előadásomat az elnökség nem engedte végigmondani. Leléptettek, mint, aki rosszszul vizsgázott. Nem ezt vártuk a tokaji paptól!”

Az 1950-es évek derekától több évtizeden keresztül nagy szorgalommal és szakértelemmel gyűjti a régi könyveket, festményeket, iparművészeti liturgikus tárgyegyütteseket, korpuszokat és ikonokat.

1982-ben a miskolci Herman Ottó Múzeum részére ad át a közel 4000 kötetes könyvtárából 350 régi könyvet, összesen 800 műtárgyat, köztük 106 ikont azzal a feltétellel, hogy Tokajban maradjanak. 1985-ben az új múzeumi épületben helyezik el az egyházművészeti-könyvészeti anyagot, az ún. Béres gyűjteményt. Korábban a földszinti, jelenleg az emeleti termekben tekinthetők meg. A gyűjtemény legérdekesebb ikonográfájú, kvalitásos darabja az 1600-as évek elejéről származó Szoptató Istenszülő ikon. Az ikon kivételes helyet foglal el mind a Béres gyűjtemény, mind a hazai ikongyűjtemények között. A Tokaji Múzeum rangját valójában a Béres gyűjtemény alapozta meg. Nyugodt lelkiismerettel állapíthatjuk meg, az elmúlt 100 esztendő alatt szolgáló lelkipásztorok egyik legjelentősebb egyéniségű munkáspapja Béres Béla volt.

Sokan és sokszor félreértették a világi életben közéleti szerepvállalásait. Nemes lelkű, következetes, sokszor keményen makacs, szókimondó személyisége egynehányszor születet vetett és vihart kavart. A papi kerületi gyűléseken és korának civil társadalmában megnyilvánuló véleményeiért hívei, de paptársai részéről is sokszor volt tapasztalható a megosztottság. Munkáspapként hitte, hogy az egyház nem egy hatalomra törő szervezet, hanem elsősorban lelki, erkölcsi érték. A konfliktusok helyett kereste az együttműködés lehetőségét a világi hatalommal. Kevesen értették, hogy az egyház nem lehet ellenfele egyetlen világi hatalomnak sem, de igyekeznie kell azt tárgyalások útján megváltoztatni. Ezüstmiséjét 1960-ban 11 paptársával együtt, ahonnan 25 évvel azelőtt indultak el a papi hivatásuk betöltésére, Szegeden végzi. Arany /50 éves/ és gyémánt /60 éves/ miséit, hasonlóan ezüstmiséjéhez „Teljes csendben, lelki magányban töltöm ezeket a napokat és a szokásos külső, fényes ünnepélyességet elhagyom” - írja könyvében. 70 éves korában 48 éves papilelkési szolgálat után 1983-ban nyugdíjba vonul.

Értékes életművet hátrahagyva áldozópap-ságának 62., életének 85. évében 24 évvel ezelőtt, 1997. április 12-én válik el lelke a testétől. Temetésén 37 paptársa jelenlétében a gyászmisét dr. Kovács Endre egri püspök koncelebrálásával Szalay József abaúji és dr. Götz Pál zempléni főesperesek végzik. Búcsúbeszédet jó barátja Jáger Károly pápai prelátus és Májér János polgármester mondanak.

Emlékezzünk Rá jó szívvel, megértéssel, elismeréssel és szeretettel, gondolva egyik kedves idézetére: MINDENKI ANNYIT ÉR, AMENNYIT CSELEKSZIK!”

Várhelyi Gyula

Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog. (Jn11,25)

DAMJANOVICS JÓZSEF (1947-2020) emlékére

Sátoraljaújhely városának görögkatolikus lelkipásztora, a Zempléni Főesperesség főesperese, 2020.november 4-én, életének 74. üdözópapságának 49. évében váratlan hírtelenséggel megtért Teremtőjéhez. Tokaji volt hívei, barátai és tisztelői önéletrajzi írásának (Athanasia 2005/20. füzet, papi ónarc képcsarnokunk: 236-239. oldalakon) szerkesztett változatával búcsúznak.

Visszaemlékezését papi jelmondatával indítja. „Aki küldött engem, velem van...” (Jn8,29) Véletlenül (!?) találtam erre a mondatra a szentelési lelkigyakorlaton. Valahogy nem tudtunk komolyan és összeszedetten készülni a pap-szentelésre. Azelőtt két hónappal halt meg Dudás Miklós (1902-1972) püspök úr, na meg akkor zajlott az olimpia (XX. nyári, München) is – s az is érdekelt bennünket. Mi már edzetek voltunk az élet bizonyos területén, hiszen öt év alatt hozzászokhattunk, hogy ami érdekli a papnövendékeket, az mindig tilos! A lelkigyakorlat végeredményét már tudtuk, de kíváncsiak voltunk Balczóra és a többiekre is. Az elmékedések és liturgiák között sikerült be-csempészni magunk közé a friss híreket egy Szokol rádió segítségével. Egyházi berkekből azóta sem jutottam ilyen gyorsan és részletesen új információkhoz!

Nagy megkönnyebbülés volt számomra, amikor Szegedi Joákim (1904-2004) krízseváci püspök úr fejemre tette a kezét, s e kegyelmi gesztusra Timkó Imre (1920-1988) káptalani helynök (1975-től püspök) úr pedig rábólintott. Olyan évek maradtak mögöttem, amit azóta sem tudtam elfelejteni. Kortársaim visszaemlékezéseit olvasva a szemináriumban töltött évekről kezdem elfogadni azt az érvet, hogy a történelem nem tudomány! Olyan gyönyörű, „happy” volt ott minden úgy, hogy az az érzésem támadt, mintha nem is ugyanannak az intézménynek lettem volna tanulója én is! A Pannonhalmi Bencés Gimnázium után a szemináriumi óriási család volt! Nem a szegénység és egyszerűsége volt bántó – hiszen ezt a valóságot már gyermekkoromból ismertem és megszoktam. Ilyenbe születtem!

De soha nem tudtam belenyugodni, hogy ezt nem is próbálták meg ellensúlyozni, olyan szellemi légkörrel, ami feledtetni a változhatatlannak tűnő kényelmetlenséget.

A kicsinység és szűklátókörűség volt sértő! Az életre készültünk életszerűtlen módszerekkel! Napilapot nem olvashattunk, rádióknak nem volt, TV-ben csak az esti mesét és a Híradót lehetett megnézni! Nem iratkozhattunk be a városi könyvtárba, öt év alatt egyszer sem voltunk színházban, hangversenyen. Moziba jártunk – Népfront gyűlésre! Fiatalemberek módjára nem ünnepelethünk meg egyetlen egy névnapot, születésnapot vagy sikeres vizsgát sem! A kijelölt útonapon, kijelölt emberekkel kikényszerített heti két gyaloglás, melyet „sétának” neveztek, már akkor is megalázó volt! – Mindig a régi sláger jut eszembe ezekről az évekről: „négy szomorú szürke fal... ez az a hely, ahol semmi nem változik, ez az a hely, ahol megállt az idő”.

Annak viszont örülök, hogy sokan életük leg-szebb éveiként emlékeznek ezekre az időkre. Ebből is látszik mennyire, nem vagyunk egyformák. Azt viszont én is állítom, hogy a temp-lomi szertartások, a közös éneklés, a jókedvű és szellemes beköpeséssel tarkított szilencium oldotta a hangulatot, de igazi közösséget nem

tudott belőlünk formálni, ami pannonhalmi osztálytársaimmal évente találkozom (még harmincnyelv év után is úgy szórakozunk és élcelődünk egymással, mint ha csak most következne az érettségi).

1972 tehát, a „felszabadulás” esztendeje, sokkal nagyobb terhet rakott rám, mint gondoltam. „Történelmi” szerepet kaptam, hiszen az első diszpozícióm a nyíregyházi káplánság (1972-1975) volt, ahol Keresztes Szilárd (1932 -) kanonok úr utódjaként, s az ő káplánjaként én lehettem az utolsó kántorkáplán. Ez már maga az élet volt, a mindennapi korai keléssel, irodázással, hitoktatással, jegyesoktatással, és a napi több órai énekléssel. Volt olyan szombat, hogy egyváltéban hét esküvőt és az esti misét énekeltem végig. Az egyik húsvétkor megszámoltam, hogy a „Feltámadt Krisztus...” -t az első nap 69-szer énekeltem el a szertartásokon, pászakzenteléseken. Szerettem énekelni, s akkor még csak egy paróchia volt a városban, így lehetőségem is akadt bőven. Prédikációim hatékonyságát, az akkor még a szemináriumi konyhában dolgozó tisztelendő nővéreken teszteltem. Türelmesek és megértőek voltak, néha még reggelivel is megkínálták, de hogy ez dicséret, vagy szánalom volt-e a részükre, azt soha nem árulták el.

Részese lehettem a kettős püspökszentelésnek - *Keresztes Szilárd és Timkó Imre, 1975.február 8.* - (kántorként), majd annak a stílusváltásnak is, melynek aztán én is áldozatul estem! Nyírtúrán (1975-1983) az első jámbor lelkek, akikkel találkoztam, a falu csordájából szabadultak el, mert kerítés nem lévén, hazafelé menet meglátogatták az új papot. A kirekesztés politikáját kerítésépítéssel gyakoroltuk, de készült járda, harangláb, templom-villamosítás. A sényői hívek akkori jószívűsége ma is erőt ad munkámhoz. Heti rendszerességgel járhattam misézni Nyírbogdányba, megcáfolva azt a régi előítéletet, hogy a római katolikus papok nem szeretnek bennünket. A Körmendi tanyán a tisztaszoba asztala lett az oltár, s úgy ülték körül a papot, mint valamikor talán az őskeresztény korban. Nyolc évig küzdöttem, paptársaimhoz hasonlóan – néha lehetetlen körülmények között – a közömbösséggel, rosszindulattal, sárral, a járhatatlan utak-kal, a hideg templomban tartott hittanórák nebulóival. Azt hiszem, minden fáradságot megért a néha vissza-érkező jelzés: jó érzés, örülök, hogy görögkatolikus vagyok!

Ez a lendület és öröm Tokajba (1983-1995) is elkísért bennünket, ahol majdnem középkori állapotok fogadtak. Kívülről beszegezett ablakok a paróchián, mosogató helyett falikút a konyhában, fürdőszoba bojler nélkül stb. Összeomlás szélén a melléképület, meg a feleségem, hogy mi lesz itt velünk három gyerekkel!? Ha elosztom azt a harmincezer forintot (!), amit a tokaji tizenkét évem alatt a püspökségtől kaptam felújításokra, akkor nincs is más lehetőségem, minthogy a Gondviselésre hivatkozom.

A hívek szeretete s a szellemi kihívások kárpótolnak azonban sok mindenért. A rendszer el-változás is ott ért, ami olyan megbecsülést hozott számunkra, amiről nem is álmodtunk. Alapító tagja voltam a Városi Énekkarnak, alapító szerkesztője a Tokaji Kilátó című helyi lapnak, ahol rendszeresen megjelentek írásaim. Eljövetelemig tagja voltam a gimnázium Iskolaszékének. Néprajzi pályázatra megírtam az egyházközösség százéves történetét, s díjat nyertem vele. Emléktáblát avattunk tudós elődöm-nek, Mosolygó Józsefnek, s utcát is elneveztek róla. Találkoztam miniszterekkel és földönfutókkal, s az idegenforgalom segítségével öregbítettem Tokaj és a görögkatolikuság jó hírét. A pócsi bazilika rendház visszaállításakor hoz-zám került Bodrogkeresztúr, Bodrogkisfalud és

Szegilong is. A már meglévő Tiszanagyfalud és Tiszatardos filiákkal együtt állandó és sok munkát adtak. A vasárnapi öt mise és a vesce-nye, a hétköznapi iskolai hittanórák nem kí-méltek. Életemben először ekkor úgy döntöttem, hogy külföldről kérek kovcsivásárláshoz segílyt, hiszen rengeteg mentem. Csak vá-laszt kaptam, segílyt nem! Kortársaim közül, azt hiszem, mindenki hozzájutott életében legalább egyszer (van, aki többször!) ilyen segílységhez, hogy én miért nem, az a mai napig titok előttem. Ennek ellenére öröm volt a munka!

Ebből a lelkesedésből szakított ki a sátoraljaújhelyi (1995-2020) diszpozíció. Az itt töltött közel tíz esztendő külön regényt érdemelne. Talán egyszer majd azt is megírhatom! (Jelen önéletrajzi írásától haláláig 15 esztendő telt el, Sátoraljaújhelyen negyed évszázadig volt parókus.)

(Sátoraljaújhelyen) a millennium évében pályá-zat útján, s a Püspök úr segítségével, sikerült Miklósy István (1857-1937) püspök egész alakos kőszobrát elkészíttetni. Jelenléte a templom mellett nekem mindennapi figyelmeztetés. Mert a szobor ötlete ugyan tőlem származik, de övé az a gondolat, mely püspöki életét irányította: „Kítartásban a siker!” Gyen-gülő pillanataimban erre gondolok, mert hordoznom kell magamban a múltat – örömeivel, kudarcaival – s építenem kell a jövőt magam-ban és körülöttem. Harminckét év után is val-lom, hogy „Aki küldött engem, velem van”.

Damjanovics József lelkipásztor visszaemléke-ző írása itt ér véget, melyet papi jelmondatával indított és azzal is fejezte be.

Damjanovics József atya rövid életrajza.

Bököny községben, 1947.október 11-én szüle-tett. Édesanyja Szuvák Ilona. Testvérei: Pál, Mária, Judit és Ágnes. Felesége Mihályi Má-ria. Gyermekai: Edina, József és Orsolya. 1966-ban a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban érettségizett. Teológiai tanulmányokat a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főisko-lán, Nyíregyházán és a Római katolikus Köz-ponti Hittudományi Akadémián, Budapesten folytatott. 1972.szeptember 10-én szentelik pappá.

Több generációs papi családból származott. Édesapja Damjanovich Pál (1915-2005) Sátor-aljaújhelyen született, azon a parókián, ahol később fia, József atya is szolgált. 1943-ban szentelték pappá és tanári diplomát is szerzett. Mint teológiai, filozófia és pedagógia szakos középiskolai paptanár tanított a Hajdúdorogi Magyar Görögkatolikus Fiúliceum és Kántor-tanítóképző Intézetben 1943 és 1948 között. Az iskola államosítását követően Nyírgyulajon segédlelkész, 1952 és 1980 között Búj község parókusa, kerületi esperes.

Nagyapja Damjanovich József (1885-1965) akit 1909-ben szenteltek pappá. Kerületi espe-res, Szabolcsi főesperes.

Dédapja Damjanovich Ágoston (1856-1937) Sátoraljaújhelyen segédlelkész (1880-1881) majd ugyanitt parókus, tb. kanonok, Zempléni főesperes (1914-1937).

Az igen sokrétű lelkipásztori, főesperesi mun-kájával párhuzamosan a Miskolci Egyházme-gyéjének püspöki biztosaként és a papi szená-tus tagjaként is végezte szolgálatát. Mindemellett időt szakított arra is, hogy egyháza múltját kutatva különböző tanulmányokat készítsen és publikáljon.

A kiváló humorral, nagy műveltséggel, jó szer-vezőkészséggel és modorral megáldott, iga-zságszerető lelkipásztor a civil társadalomban is megtalálta a jó és eredményes kapcsolatot

Emlékét szívünkbe zárjuk és kegyelettel meg-örizzük!

Várhelyi Gyula

Nem kockáztatunk sokat, ha kijelentjük, hogy az utóbbi hónapok minden ember életében rendkívüliek voltak. Még soha sem fordult elő, hogy egy járvány miatt az egész világ működése leálljon, és az emberek többségének többé-kevésbé szigorú karanténba kelljen vonulnia otthonában. Mindennek ma még beláthatatlan következményei lesznek, a tapasztalat hatását gyakorol az emberi pszichére, a kapcsolatokra, a munkához, az otthonhoz és a létbiztonsághoz fűződő viszonyunkra egyaránt. Gondolkodásunk már sosem lesz ugyanolyan, mint a járvány előtt volt.

A súlyosabb lelki hatás a bizonytalanság váltja ki az emberben. Ha úgy érzi, hogy összezsapnak a feje fölött a hullámok, és nem ura a saját sorsának, az rendkívüli frusztrációt és szorongást okozhat. Az ember cselekedeteinek jelentős része mögött az a motívum húzódik, hogy ellenőrzés alatt akarja tartani az életét, vagy magához akarja ragadni a kontrollt.

A hatás súlyosságát a krízis elhúzódása tovább növeli. Minden ember másként élte meg a kritikus időszakot. Az életnek nincs olyan területe, amely ne szenvedett volna zavart, és ezek mindegyike hat a lelki egészségre is.

Már önmagában az nagyon komoly szociális hatás, hogy az iskolabezárások miatt a gyerekeknek is otthon kellett maradniuk, tanulni kellett velük, netán így kellett őket érettségire, felvételire felkészíteni, miközben a szülőknek dolgozniuk kellett – már ha nem vesztették el az állásukat a járvány miatt. Ez nemcsak a koronavírus-világ-járványra – sőt még csak nem is általában a járványokra – igaz, hanem minden bizonytalanságra. Erre jön egy soha nem látott vírus, amely sok millió embert betegít meg, és sok százezer fertőzött meghal. A kontroll elvesz.

Az első időszakban nem alakulhattak még ki a megváltozott mindennapok rutinjai, vagyis azok a napról napra ismételt viselkedések, szokások, amelyek biztonságérzetet, fogódzót adnak az embernek. Mindez mára a legtöbb embernél megváltozott. Kitapasztalta, hogy hogyan tud bevásárolni akár egy hétre, miként tud szinte bármit megvásárolni az interneten, és – akiknél ez lehetséges – megtanulta, hogyan lehet otthonról dolgozni. Sokak számára a maszk, a gumikesztyű hasonlóan mindennapos használati tárgyává vált, mint a mobiltelefon vagy a kulcs.

A traumás növekedés a pszichikum egyik túlélő mechanizmusa. *(Az elmélet szerint a nagyon nehezen megélt élmények révén fejlődünk. Tehát, amint kikerülünk a nehézségekből, bizonyos értelemben többek, tapasztaltabbak leszünk, és meg-növekednek az élettapasztalataink, amelyek később előnyünkre válnak. Természe-*

tesen a traumát sosem jó átélni. De ha már át kellett élni, akkor nagyon nem mindegy, hogy hogyan állunk hozzá: veszteségélményként, vagy úgy, hogy rendben, ez megtörtént, de mit tanultam belőle.)

Sokakat azonban annyira megbénít a trauma, hogy mindezt nem képesek átlátni. Pedig tudatossággal a megküzdést jóval hatékonyabbá lehet tenni. Ha előre felvértezzük magunkat a lehetséges pozitív ki-menetek-ről meglévő elméleti tudással, akkor nagyobb eséllyel válnak e pozitív fejlemények valóra. Az ember egész életében értelmet keres a világban. Minden bizonnyal ez is hozzájárult ahhoz, hogy a Homo sapiens intellektusa kiemelkedett az állat-világból: folyamatosan fürkészte a környezetét, és igyekezett összefüggéseket keresni a jelenségek között.

Ez a késztetés olyan erős, hogy az embernek nehezebb esik – és gyakran komoly frusztrációt okoz – elfogadnia, hogy valami véletlenszerűen, értelmetlenül történik. Gyakran még az aggodalomra okot adó magyarázatok is jobban csökkentik a szorongást, mint a véletlenszerűség okozta bizonytalanság. Ezért, ha az ember célt tud tulajdonítani a rajta kívül álló eseményeknek, azzal csökkentheti a frusztrációt.

A karantén hónapjaiban számos pszichológiai elmélet látott napvilágot a karantén „céljáról”. Sokan amellet érveltek, hogy ez az izoláció épp jókor jött, hiszen hasznos volt leállni, lelassulni, kiközkönni a rendes kerékvágásból, hogy megvizsgálhassuk korábbi életünket, és esetleg azonosíthassuk azokat a momentumokat, amelyeken változtatnunk érdemes.

Kérdés, hogy az izoláció és a létbizonytalanság jelentette trauma gyakorol-e olyan súlyos hatást az emberek lelki egészségére, hogy a reakcióik már kórossá válnak. Most még nem állnak rendelkezésre azok a statisztikák, amelyek például a mentális kórképek gyakoriságának változását mutathatnák. Így erre a kérdésre csak feltételes választ lehet adni. Sok ember rosszul képes megküzdeni a stresszel, az ő lelki egészségük kevésbé ellenálló, mint másoké.

A bezártság negatív pszichikai következményeit akkor érthetjük meg igazán, ha meg-vizsgáljuk, hogy normál körülmények között alapvetően miért mennek el otthonról az emberek. Itt most természetesen nem a kötelező feladatok elvégzésére gondolunk, hanem azokra a hatásokra, amelyek kívánatosá teszik az ember számára a helyváltoztatást, az utazást. E mögött is számos motiváció húzódhat. Csak így lehetséges a nem egy fedél alatt élő emberek közötti személyes kapcsolat-tartás.

Természetesen az izoláció hónapjai alatt, aki csak tehetett, rendszeresen felhívta ismerőseit, e-mailt írt nekik, megnézte

azok bejegyzéseit a Facebookon, és sokak számára újdonság-ként, talán életükben először, videotelefonáltak családtagjaikkal, barátaikkal. Ez azonban nem helyettesítheti a személyes, fizikai találkozásokat. Azok között, akik hosszú időn keresztül nem találkoznak, és csak a közösségi oldalakon tartják a kapcsolatot, gyakran meglazulnak a barátságok.

Az ember ösztönösen igyekszik fenntartani és megerősíteni a számára fontos emberi kapcsolatait, és azt is érzi, hogy ehhez rendszeresen találkoznia kell a barátaival. Ha ezt nem teheti meg, mert nem mozdulhat ki a lakhelyéről, illetve elérhetetlenné váltak a találkozások színterei (bezártak a szórakozóhelyek, az éttermek, sőt a parkok is), akkor mindezt traumaként élheti meg. Az online kommunikáció nélküli a személyes kommunikáció sok olyan elemét, amely igazán személyessé teszi a kapcsolatot.

Az írásbeli kommunikációban, értelem-szerűen, nem mennek át a szavak jelentését módosító, kiegészítő gesztusok. Ezek helyettesítésére terjedtek el a hangulatfestő emotikonok. De még a telefonhívás és a videocsetelés közben sem érzünk illatokat, nem lehet megérinteni a másikat, emiatt a kommunikáció élménye is más.

Rengeteg család kényszerült arra, hogy viszonylag kis helyen összezárva töltsön együtt sok-sok napot. Ez a helyzet a családtagok személyiségétől, illetve a köztük lévő kapcsolat milyenségétől függően rendkívül eltérő hatást válthatott ki. A kapcsolatok erősödhettek, de meg is gyengülhettek. Még a legharmonikusabb családoknál is szüksége van mindenkinek a magánéletre, a választható egyedüllétre. A karantén idején ez leginkább azoknak okozott nagy nehézséget, akiknek egy kis lakásban összezárva kellett izolációba vonulniuk. Az tovább nehezíthette a helyzetet, ha még a nagyszülők is ugyanott laktak. A magánélet mellett a változatosság igénye a legkülönbözőbb szituációkban is megjelenik. A legnagyobb kérdés persze az, hogy a több hónapig tartó izoláció pszichikai és társadalmi hatásai mennyiben bizonyulnak majd maradandónak. A szakértők többsége úgy vélekedik, hogy a járvány eddigi tapasztalatai olyan erős nyomot hagytak jószerével mindenkinek a tudatában, hogy a hatások biztosan nem múlnak el nyomtalanul. És nem is feltétlenül kell minden tekintetben visszazökkennünk a régi kerékvágásba. Az izoláció minden aspektusát érdemes külön értékelni, és meg-vizsgálni, hogy a megváltozott körülmények között vajon az új vagy a régi szokásainkat érdemes-e megtartani.

Szerző: Horváth Dániel
www.innoteka.hu

TÉLI OKOSSÁGOK

Lássuk, hogyan erősíthetjük testünket-lelkünket a téli hideg és kellemetlen időjárásban. Ha legyengülünk és fázósak leszünk, az immunrendszerünk pedig némi támogatásról ábrándozik, itt az ideje egy kis változtatásnak.

Sport és egészség a téli hónapokban

A téli hidegben is jól tud esni egy szabadtéri séta, futás, korcsolyázás, vagy bármilyen mozgás a friss levegőn. Ilyenkor azonban fokozottabban érdemes odafigyelni testünk jelzéseire, mert könnyen becsúszhat egy kellemetlen sérülés!

Télen sokunk veszi észre, hogy jobban szorít a nadrág az eddig megszokottnál. Amikor sötét van, hideg és gyakran rossz az idő, hajlamosabbak vagyunk több időt tölteni a kanapén, gyakrabban mondunk igent kiadós fogásokra, finom desszertekre és cukros, alkoholos italokra. Az évnek ez az időszaka sokszor jár együtt motiválatlansággal, fáradtsággal, vitaminhiánnyal, rosszkedvvel – hiszen hol van már a karácsony, de messze még a tavasz.

A sok lustálkodás után azonban a szervezet is kívánja a mozgást, ahogy a gyomor a könnyedebb ételeket. Ne várjunk hát az év elején tett fogadalmak megtartásával, hanem használjuk ki a telet egy kellemes sétára, kirándulásra vagy korcsolyázásra, és **törekedjünk kisebb mennyiségek és rostban, ásványi anyagokban, magnéziumban gazdag ételek fogyasztására, legalább napjában egyszer.**

A MOZGÁS ELŐNYEI TÉLEN

A kint töltött idő adta oxigén, az izmok munkája pozitívan hat az általános kedélyállapotra is. Jobban alszunk, frissebbnek és könnyebbnek érezzük magunkat, emelkedik az energiaszintünk. A fagyponthoz közelebb, vagy 10 fok alatti szabadban mozgásnak köszönhetően javul a vérkeringés, rugalmasabban tudunk alkalmazkodni az időjárási körülményekhez, természetes D-vitamin éri szervezetünket, erősödik immunrendszerünk. Sőt: több kalóriát égetünk így el, mint egy fűtött edzőteremben. **Vidámabb lesz a hangulatunk is, csökken a depresszió kockázata, ami fontos szempont a korán sötétedő téli hónapok alatt. A tökéletes sikerélmény eléréséhez a legjobb, ha másokat is a szabadba csábítunk, és együtt megyünk korcsolyázni, síelni, szánkózni, futni, enyhe időben biciklizni vagy egy kellemes sétára, kirándulásra.** az emésztést. Továbbá a citrom nemcsak az

Lássuk meg azokat a táplálékokat, amelyeket felkínál számunkra az adott évszak. Összel kezdődik a dió és mogyoró szezonja, ezek kellemesen átmelegítenek, energiát adnak. Ugyanígy jól **fűt és energiát ad a zabkása**, amely nem utolsó sorban rengeteg vitaminnal és ásványi anyaggal is rendelkezik. Ugyanez vonatkozik a **kölesre is**. Együnk sok idény

zöldséget, amit lehet nyersen, de a meleg hatás kedvéért használjunk sokféle melegítő fűszert kásákra szórva.

Itt a sütőtök és a gesztenye is. Ezeket süssük meg sütőben, védenek és melegítenek. A bokrokon ott a természet legerősebb gyógyszereinek egyike, a csipkebogyó. **Együnk sok almát, mákot, és savanyúkáposztát!**

Télen nagyon fontos egészségünk megőrzése, szervezetünk vitaminokkal és ásványi anyagokkal való feltöltése. Amennyiben nem védjük magunkat és nem fogyasztunk elegendő tápanyagot, úgy megtalálnak bennünket a vírusok és a baktériumok.

Sokan úgy gondoljuk, hogy téli hónapban, a hidegben többet kell ennünk, s gyakran a nehezebb, zsírosabb, laktatóbb ételeket kívánjuk. Ennek eredménye, hogy a tavasz kezdetére néhány kilóval többet nyom a mérleg. Az alábbiakban bemutatott néhány növény fogyasztásával hatékonyan segítjük kivédeni a támadásokat és még a testsúlyunk sem változik.

A cékla: A céklának magas antioxidáns tartalmának köszönhetően csodás hatásai vannak. Rákmegelőző hatású, javítja a látást, tisztítja a beleket és a májat, segít a fagyásban.

A kelkáposzta: Kiváló K-vitamin forrás, amely főként a csontok egészségét garantálja. Karbantartja az emésztést, magas a rost tartalma, és alacsony a kalóriatartalma miatt segíti a fogyókúrát.

A brokkoli: Kevés kalóriát tartalmaz, tele van antioxidánsal, növényi rostokkal, C-vitaminnal és kalciummal. Erősíti az immunrendszered, és energiával tölt fel. Mi ez, ha nem egy csodazöldség?

A zeller: Kiválóan harcol a rákos megbetegedések ellen, a szervezet legjobb méregtelenítője. Jelentős a vitamintartalma, sok rostot és káliumot tartalmaz. Egyensúlyban tartja a hormonokat, megelőzi az impotenciát és a meddőséget.

A gomba: A gombának vírusölő hatása van, ugyanakkor gyulladáscsökkentő és immunrendszer erősítő is. Kiváló antioxidáns, rengeteg szelént tartalmaz és felveszi a harcot több rákos betegség ellen is.

A fokhagyma: A legjobb megoldás lehet a hideg időszakban a megfázások és nátha ellen. Hatásos a különböző baktériumok, vírusok és a belfertőzések leküzdésében, és enyhíti a megfázásos, köhögéses és légúti panaszokat. Csökkenti a rákos betegségek kialakulásának esélyét is.

A dió: A dió jó hatású az egészséges ember szívére, ereire, agyára, idegeire, ellátja energiával, életerővel, és gátolja a rák kialakulását is, egyszóval őrzi az ember egészségét.

A vöröshagyma: Olyan kémiai anyagokat tartalmaz, amelyek megvédik a szervezetet a betegségekkel szemben és mé-

regtelenítenek is. A vöröshagyma gazdag kénben, rostokban, káliumban, B- és C-vitaminban, illetve alacsony a zsír, koleszterin és nátrium tartalma.

Ime néhány könnyen beszerezhető fűszernövény, amelyet nagy sikerrel alkalmazhatunk a megfázások és egyéb őszi tünetek ellen

Cayenne: Tisztítja a lépet, májat, tüdőt, veséket és a gyomrot. Melegít, és az egész szervezetet kedvezően befolyásolja, szabályozza. Hashajtó. Kenőcsként a bekent terület vérrellátását erősen növeli.

Chilli: Vérpezsdítő, serkentő de gyomorégést, bélpanaszok okozhat a túlzott fogyasztása. Csak folyadékban feloldva, vagy kásákra szórva. Meghűlés fagyás, reumás fájdalmak, gyenge vérkeringés ellen alkalmazható.

Gyömbér: Melegít. Általában fokhagymával együtt nyers, friss formában a leghatékonyabb. Mindenféle süteménybe, zöldséghez, gabonához, kásákhoz, kenyerekhez nyers és párolt formában egyaránt ajánlott. Erősen vértisztító, jó ellenszere minden fajta degeneratív betegségnek, csökkenti a gyógyszerek mellékhatását, serkenti a mirigyrendszert. A belső szerveket felmelegíti, erősíti a gyomrot. Megszünteti az émelygést, hányingert, akár utazás miatt, akár terhesség miatt lép fel. Gyógyítja a fekélyt a torokgyulladást. Fékezi a gyomorrontást és enyhíti a szélgörcsöket.

Szegfűszeg: Forró vízben feloldva hurutoldó, kiváló izzasztó, meghűlésnél és más hideg okozta betegségnél ajánlott.

Mustár: Porát feloldva nyálkaoldó, slejmletisztító. Meleg borban feloldva lázcsillapító.

Néhány fehér mustármag elrágásától kitisztul az agy, javul az emlékezet.

Mustártapasz: reuma, ízületi gyulladás ellenszere.

Édes nemes pirospaprika: Melegítő hatású. Összehangolja a szervek és a vér működését. De ne tévesszük össze erős szaktársával, amely viszont gyomorrontó és fekélyképző, ha nem tartunk mértéket.

Kardamom: tisztítja a légutakat légzésserkentő, emésztésserkentő.

Édesgyökér: jól oldja a hurutot, enyhíti az asztmás rohamokat.

Fokhagyma: Az egész test egyik legfontosabb tisztító- és gyógyszere. Kizárólag nyersen fogyasztva gyógyít, de óvakodjunk attól, hogy darabokban fogyasszuk, mert kimarja a bél és gyomorfalat. Piritósrakva kenve, szétrépselve salátákra, kásákba rakva alkalmazható. Féregűző, nyálkaoldó, melegítő, gyulladáscsökkentő, gombaölő, kitisztítja a testből a cisztát, miómát, ha kis mennyiségben, kitartóan alkalmazzuk, és nem vesszük be mellé továbbra is a mérgeket. Erősen baktériumölő, de a hasznos bélbaktériumokat nem bántja. Fertőzés esetén naponta 2-3-szor 2-4 gerezdet.

HIRDETÉS

Tervezzük együtt a jövőt!
Vár a TFG!

Szerencsi
Szakképzési
Centrum

SZSZC Tokaji Ferenc Technikum, Szakgimnázium és Gimnázium

(OM: 203055/002)

TECHNIKUMI KÉPZÉS (5 év)

Tagozatkód	Ágazat	Szakma megnevezése
0212	Informatika és távközlés	Informatikai rendszer- és alkalmazás-üzemeltető technikus
0213	Környezetvédelem és vízügy	Környezetvédelmi technikus
0214	Gazdálkodás és menedzsment	Vállalkozási ügyviteli ügyintéző Pénzügyi-számviteli ügyintéző
0215	Rendészet és közszolgálat	Közszolgálati technikus
0216	Sport	Fitness-wellness instruktork

Képzési és kimeneti követelmények a <http://www.ikk.hu> honlapon.

SZAKGIMNÁZIUMI KÉPZÉS (4+1 év)

Tagozatkód	Tanulmányi terület	Szakképesítés
0211	Pedagógia	Pedagógiai munkatárs

GIMNÁZIUMI OKTATÁS (4 év)

Tagozatkód	Tagozat	Sajátosságok
0202	Biológia tagozat	biológia és kémia emelt óraszámában
0203	Nyelvi tagozat (angol, német, francia, kínai)	első és második idegen nyelv emelt óraszámában
0205	Belügyi rendészeti tagozat	történelem, belügyi rendészeti ismeretek, önvédelem emelt óraszámában

3910 Tokaj, Bajcsy-Zsilinszky út 18-20.

Tel: +36 (47) 352-026

tf@szerencsiszc.hu

www.tfg.hu

Megtalálhatóak vagyunk
a Facebookon és az
Instagramon is!

